

Joy Hélène Florence van Doorn is geboren op 16 juni 1913 in Edinburg, Schotland. Ze was de dochter van Egbertus Johannes van Doorn en Lily Daisy Chessell. Haar ouders trouwden op 21 september 1910 in Den Haag en ze kregen drie kinderen, Joy, Franciscus Johannes Dirk en Egbertus Franciscus George. Tussen 1913 en 1919 woonden ze in Schotland en Engeland en daarnaar verhuisden ze weer naar Den Haag.

Het hele gezin was actief binnen Scouting. Moeder Lily was hoofdkwartiercommissaris Welpen van 1928 tot 1935. Ze nam ook het initiatief voor het oprichten van padvindergroepen voor kinderen met een beperking. Hun vader was oubaas bij groep 4 en werd in 1932 assistent districtscommissaris Voortrekkers in district Den Haag. Drie jaar later kreeg hij zijn erkenning als groepsleider en hopman bij groep 25, Koningin Sophiagroep in Scheveningen. Deze groep was verbonden aan de Sophia Stichting, een sanatorium voor chirurgische tbc. In 1937 werden beide ouders hopman en akela van groep 41. Joy was welpenleidster bij groep 13. Ze kreeg in februari 1934 haar erkenning als Akela en stapte over naar groep 17. Ze volgde haar broer Egbertus op, die daarvoor akela was. Joy stopte in november 1937 nadat ze getrouwd was. Franciscus was actief, hij was verkennerleider bij groep 11 de Kimbell O Hara groep.

Ze woonden op de Goudsbloemlaan in Den Haag toen ze zich verloofde met Johan Cornelis Corver (Breda, 29 april 1914). Hij was tweede luitenant der Infanterie. In *Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindere* verscheen in september 1936 een advertentie. Op 4 januari 1937 trouwden ze in Den Haag. Ze verhuisden naar Nederlands-Indië. Daar werd op 11 november 1940 in Kota Radja hun zoontje Eric Johan geboren.

Corver was als Akela actief bij Scouting in kamp Brastagi.

Tijdens de oorlog was ze met haar zoontje Eric van 2 geïnterneerd in kamp Brastagi. Brastagi was een gemengd Japans interneringskamp op Noord-Sumatra, 60 km ten zuiden van Medan aan het Toba-meer. Het kamp was ondergebracht in het gebouwencomplex van de Planters School Vereeniging Brastagi. De vrouwen en kinderen die op de hoogvlakte rondom Brastagi en Kaban Djahe verbleven en enkele oudere mannen werden geïnterneerd in de kostschool waar normaal accommodatie was voor 200 kinderen. De kampeiding was Nederlands. Op 16 april 1942 opende het kamp en waren er 939 mannen, vrouwen en kinderen gevangen. Na de eerste chaotische weken vond iedereen een plekje. Vrouwen en meisjes sliepen bij elkaar in de voormalige klaslokalen en kinderslaapzalen, jongens ouder dan 8 jaar sliepen apart. Het kamp bestond uit een groot hoofdgebouw, rondom een binnentuin gebouwd, met aan de ene kant de lagere school met een zeer ruim gymnastieklokaal en het kleinere H.B.S. gebouw. Aan de andere kant van het hoofdgebouw

stond het nieuwe meisjeshuis, ziekenhuis en het z.g. straatje, waar een aantal gebouwde huisjes voor de onderwijzers waren, een voetbalveld en een klein park, het Vondelpark.

Voor de oorlog was er al een Scoutinggroep in Brastagi. Na de Japanse bezetting stopten de Scoutingactiviteiten. In het geheim vormde Akela van Braningen met een aantal jongens de Pioniersgroep met de patrouilles Arenden en Panters. Om de jongens en meiden in het kamp wat om handen te geven lukte het Akela van Braningen van de Nederlandse kampleiding toestemming te krijgen 'officieel' met Scoutingactiviteiten te starten. Scouting werd in principe door de Japanners verboden, maar soms wel oogluikend toegestaan. Gedurende de oorlog waren ze soms strenger en soms meegaander. Op tien augustus 1942 werd de Afdeling Brastagi opgericht. Het afdelingsbestuur werd gevormd door Hopman Meijerink, Oehoe Oomen (Kabouters), Akela Hoek (welpen), Akstra De Lavalette (padvindsters) en Akela van Braningen als secretaresse. Voor de jongens waren er 2 welpenhordes en twee jongenstroepen: de Pioniers en de Rimboejagers. Voor de meisjes werd gestart met 2 kabouterkringen en twee meisjestroepen: Skoth (Steeds klaar om te helpen) en Opino (Opgericht in Oorlogstijd). Ze hadden khaki uniformen maar de patrouillelinten waren het enige Scouting kenmerk. Corver was vanaf oktober 1942 als Akela actief bij Scouting in kamp Brastagi

In september 1942 timmerden de jongens een hoek in de gymzaal om apart te kunnen zitten met de troepraad. "De Wigwam" werd het centrum van de afdeling Brastagi, met een deur die zelfs een goed slot had. Negen zware houtblokken om een echt brandend imitatie kampvuur verhoogden de gezelligheid. Het portret van Baden-Powell vond een plaatsje aan de muur op een blauwe jamboree-das. Op de 28e wordt De Wigwam ingewijd. In oktober werden van twee oude jurken vlaggen gemaakt voor de verschillende onderdelen.

Op 22 december 1942 werden de geïnterneerden uit het Dokter Fonds ziekenhuis in Pematang Siantar overgebracht naar Brastagi. Er kwamen bijna 700 mensen bij. De scouts hielpen mee iedereen naar hun slaapverblijf te wijzen en spullen te dragen. Alle lessen op school en bijeenkomsten werden verboden en de lokalen werden gebruikt voor de huisvesting. Mede door de toestroom van de nieuwe bewoners bleek in januari 1943 Scouting zo populair dat er ondertussen 3 jongenstroepen, 4 welpenhordes, 3 meisjestroepen, 4 kabouterkringen en een pioniersstam waren, samen ruim 450 leden.

Op 31 mei 1943 moesten de oudste jongens naar het mannenkamp Soengei Sengkol. Onder de groep zaten ook de oudere patrouilleleiders. Intussen werd ook een nieuw afdelingsbestuur gevormd, omdat Hopman Meijerink door de Japanners zwaar mishandeld was. Naast Hiawatha Van Braningen als presidente en Awanda Put als secretaresse waren Akstra de Lavalette, Akela Hoek en Oehoe Overdijkink bestuurslid.

Eind '43 was de sfeer in het kamp erg bedrukt en dit raakte ook Scouting. Kinderen liepen weg en jongens die wel lid bleven werden gepest. De twee jongenstroepen werden hierdoor verboden door de afdelingsleiding. Maar begin '44 kwam er weer nieuwe energie. Er werd een nieuwe pioniersgroep opgericht met de patrouilles panters, eekhoorns, vossen en bevers. Ria Eikens werd geïnstalleerd als padvindster in aanwezigheid van alle 25 leidsters. Ze werd kampleidster en kreeg het voor elkaar dat de Japanse commandant Scouting toestond. Toen er na verloop van tijd een Japanse official onverwacht op inspectie kwam, droeg Eikens een padvindsters uniform en maakte iedereen zich zorgen om de gevolgen. De

Japanner gaf haar hartelijk een hand. Hij was ook scout en had de Jamboree in 1937 bezocht.

Half december 1944 moesten alle jongens die ouder dan 10 waren het kamp verlaten naar het mannenkamp Si Rengorengo. Het leven werd steeds zwaarder in Brastagi. Alleen de Opino groep ging door tot het eind, met 4 patrouilles. Medio juni 1945 sloot het kamp en werden 1347 vrouwen en kinderen naar kamp Aek Pamienke III gebracht. Ook daar was Ria Eikens kampleidster. Het kamp Aek Pamienke bestond uit drie afzonderlijke kampcomplexen midden tussen de rubberbossen aan de spoorlijn van Medan naar Rantau Prapat, tussen het station Aek Pamienke en het plaatsje Bandar Doerian. De kampen waren omheind met prikkeldraad. De mensen waren ondergebracht in barakken (sommigen spreken van koeliehuysjes) in open plaatsen in de jungle, gemaakt van stokken en planken met een atapdakbedekking.

Na de overgave van de Japanners op 15 augustus was pas 25 augustus de dag dat de gevangenen echt vrij waren. Nora Prins en Ria Eikens stonden op een podium en Ria had in haar armen de driekleur. De padvindsters mochten deze hijsen.

Joy, haar zoontje en haar man overleefden de oorlog. Op 25 mei 1947 werd hun tweede zoon Robert Dick geboren, maar hij overleed al weer in februari 1948. Haar man werd uiteindelijk luitenant-kolonel bij het KNIL. Hij is overleden in Voorburg op 9 december 2004.

Joy is overleden op 19 augustus 1994 in Leidschendam.

Meer informatie

[Huwelijk Johan Cornelis Corver & Helenus Corver & Johanna Cornelia Schroeff & Joy Hélène Florence van Doorn & Egbertus Johannes van Doorn & Lily Daisy Chessell op 4 januari 1937 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Lily Daisy van Doorn-Chessell - Scoutpedia.nl](#)

[Egbertus Johannes van Doorn - Scoutpedia.nl](#)

[Doorn, Egbertus Johannes van \(Haags Gemeentearchief\) - Haags Gemeentearchief camerama.demon.nl/gen/kor/kor8/index.html](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Dokter Fonds Ziekenhuis Medan \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[BRASTAGI \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

Brastagi kampbewoners 1942-1945

[Brastagi - Wikipedia](#)

[Soengei Sengkol Medan \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Si Regnorengo Rantau Prapat \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Aek Pamienke Rantau Prapat \(japaneburgerkampen.nl\)](#)

[Aek Pamienke - Wikipedia](#)

Logboek Opinotroep (via van Braningen)

Noord Sumatra in Oorlogstijd deel 1942 - uitgave van Stichting Noord Sumatra

Documentatie

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindders, jrg 21, 1936, no. 8, 1936 » 1936-09 - Pag. 4 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvindders, jrg 15, 1931, no. 9, 1931 » 1931-10 - Pag. 19 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 16, 1932, no. 7, 1932 » 1932-07 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 16, 1932, no. 9, 1932 » 1932-10 - Pag. 18 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no. 2, 1934 » 1934-02 - Pag. 10 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no. 9, 1934 » 1934-10 - Pag. 6 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 3, 1935 » 1935-03 - Pag. 12 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 10, 1935 » 1935-11 - Pag. 5 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no. 6, 1936 » 1936-06 - Pag. 17 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 10, 1937 » 1937-11 - Pag. 43 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 10, 1937 » 1937-11 - Pag. 44 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 7, 1937 » 1937-07 - Pag. 25 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no. 2, 1934 » 1934-02 - Pag. 10 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no. 8, 1940 » 1940-09 - Pag. 22 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.